

E mail Bericht van één van de Belgische
renners aan Mari - Wim Poffel

De hemel ligt in Ammerzoden ...

Een enclave in Gelderland

Hoe kom je er in Gods naam bij om Ammerzoden in Gelderland te situeren. De mensen zijn er gul, voelen zich Brabanders en zijn het ook. Zelfs de Amsterdamse foorkramer die er terecht kwam is een halve Brabander geworden.

En toch situeren we Ammerzoden geografisch in Gelderland. Halverwege tussen Eindhoven en Utrecht. Of tussen het Laardam van de goedkope (vanwege de gaaites?) kaas en de Kaatsheuvel van de Efteling. In het gebied van de grote rivieren, in het centrum van Nederland. In the middle of nowhere.

Maar op een boogschuit van Den Bosch. En 's Hertogenbosch is Brabant. Ammerzoden, ooit Brabant, maar het rechtrokken van de Meas bracht hen bij Amhem, a bridge too far.

De katholieke gewoonte om eens zwaar uit de bol te gaan met carnaval steekt schril af met het gedachtegoed van de zwarte kousen, de streng gereformeerden van boven de Moerdijk. Die hebben geen tv, gaan 's zondags drie maal naar de kerk en houden die dag auto en fiets op stal.

In dit gebied waar verscheidene culturen elkaar ontmoeten streken de Wikings neer tijdens het half september weekend.

Het land van Maas en Waal

Ze waren vroeg gestart, de moedige fietsers, de nog moedigere motorrijders, en de moedigste, de dames. Na een uitgebreid ontbijt in Nazareth, inclusief papier voor Bruno, naar de Rode Leeuw in Ammerzoden. Clublokaal van de plaatselijke fietsclub en motorrijdersclub (omgedoopt tot brommerclub). Mooie zaak waar Huub junior de plak zwaait in de keuken en Huub senior achter de coulissen.

Koffie met kramlek, bierjes in limonadeglazen, middageten, het programma en de fiets op. De eerste hoek om en we rijden al de Advocatenlaan voorbij. Peter meten in z'n sas.

Een volgwagen met zwaailicht die voorrijdt (moet kunnen), de motorrijders die de weg naljes afzetten en dan naar de dijken. De dijken van de Maas. De dijken van de Waal.

In onze prille jeugd bezong Boudewijn De Groot, voor de overlevenden, onder de purperen hemel, in de blauwe zon, het bliken harmonieorkest in een grote regenton, het land ... van Maas en Waal. Het was toen een veraf geleden gebied boven de Moerdijk. En nu fiets je er zo middenin. Prachtige laaggelegen natuurgebieden. Een vlakke rit, een hééél vlakke rit. Naar de plaats waar de Maas en de Waal elkaar bijna raken en daarna weer elk hun eigen weg zoeken. Na een buitje komt de gouden zon ons telkens weer opwarmen tot we bij een enige locatie komen. Een kasteel waar koffie en gebak met rozijnen ons verwelkomen.

De bar en de hofkapel

Uitgebreide aperitief in de gezellige bar van de Rode Leeuw, waar we vergast worden op een strip-act van Arnaud, op bitterballen, en op veel kleine bierjes.

Een Mövenpick wasbeurt, nog een bierje en dan ... een onvervatst negengangenmenu, van amuses tot koffie. Alles erop en eraan. De champignons de Paris komen uit Ammerzoden.

De dans wordt ingezet vooraleer de eerste hap wordt genuttigd. Met Guido in de rol van Osama Bin Laden. Dan komen er 2 Moren met hun schepen in de hand. Maar het Wikingskoortje trekt naar Japan.

Het diner wordt opgeluisterd door de gerenommeerde hofkapel, een blaaskapel van formaat, *het blikken harmonieorkest van onze jeugd*. Voor de gelegenheid in het rood, dixit Wim.
Dan blaast er de fanfare ter ere van de ...
 Enig mooi, als de lente komt in 't land siur ik tulpen uit Amsterdam.
 De 'spouh' geeft nieuwe moed en Luc bezorgt de dames alvast een bossie, een bossie, een bossie rode rozen. We krijgen elk nog een fles extra zachte, ambachtelijk bereide, Jonge Ster graanjenever, voor thuis ... wat had je gedacht. Bèra sjiek vindt Mady.
 Stipt, om kwart over één wordt het feest afgesloten. *Het leed is geleden, de horizon schijnt*
Wanneer de Wikings dronken zijn en het busje verdwijnt. Het brengt ons om kwart voor twee bij ... Enschede. Daar steelt Pé de show met de allernieuwste Molotov-cocktail.
We staken alle kerken met brandewijn in brand
? is koud vuur, dus het geeft niet
en het komt niet in de krant
 Morre heeft zich al lang teruggetrokken bij P3.

De verrassing... le moment suprême.

's Morgens vroeg hebben we nog een vage herinnering aan de gevleugelde woorden van Hans: "Ik herhaal, om 10 uur voor de fietsers en om kwart over tien voor de dames". Voor de rode leeuwinnen geouwehoer. We laten bazinken. *Ik loop geerd met een kater voorop, de rechter twee konijnen met een trechier op hun kop*.
 De Wikings voelen zich thuis tijdens zondagmorgenrit. Aelst, Brakel en Heusden zijn bekende namen. Met Poederloijen, Veen, Giessen en Zaitbommel hebben we het wat moeilijker. Mooie tocht langsheen de Afgedamde Maas. Veel Rode Leeuwen met een Roam fiets. Een afgeroomde Merckx-fiets made in Ammerzoden. Ook vrouwelijk gezelschap op de fiets. Het tempo van Jürgen lijdt daar zeker niet onder.
 We worden professioneel netjes uit de wind gezet door Bart en zo haalt Philippe de 52,5 km/u. Op een parcours als een biljartlaken.
 Kort voor het de eindprint worden we eens te meer verwend. Een authentiek Hollandse maatjesstalleje met authentieke graanjenever. De maatjes ... ze smelten in onze mond. En maatjes moeten zwemmen heeft men ons geleerd.
En we praten en we zingen en we lachen allemaal, want daar achter de hoge bergen (nvdr ieas vals plat) ligt het land van Maas en Waal.
 En Jantje Smit geeft de toon aan :
Ik zing dit lied voor jou alleen,
breng witte rozen voor jou mee,
Oh lieve oma, waar 'k van hou,
't is hier zo eenzaam zonder jou,
Ik zing dit lied voor jou steeds weer,
en droog m'n tranen keer op keer,
Oh lieve oma, 'k hou van jou,
van jou, van jou.

De moraal

Je bent niet in Nederland geweest zonder moraal aan het verhaal
 Als we er één iets geleerd hebben dan is het wel het dominerende programma en de vrij strakke opvolging ervan. Vlamingen in het algemeen en Wikings in het bijzonder munten niet uit in gedisiplineerd fietsgedrag en een strikte timing. Maar er is hoop ... op verbetering.
 De volgende editie moet uitwijzen bij wie.

Dan staken we de loftrompet en ook de dikke treeën.

De Rode leeuwen hebben alles gedaan opdat we ons in Eden zouden wanen. Koning leeuw ontving ons royaal. Sijna Imperiaal. Maar elke verwijzing naar Japan lijkt ons momenteel ongepast. Hemels, dat mag, zelfs in Galderland.
Aan de Rode Leeuwen, Denk met lof (iedere verwijzing naar een niet nader te noemen rode leeuw berust op fantasie en is iouter toevallig).

Jean met dank aan *Lennaert Nijh*